

A Alemanya, les indústries de la carn; a Espanya, l'agricultura

written by Ralf Streck | 12 de juliol de 2020

Les pèssimes condicions als llocs de treball i als allotjaments a la indústria de la carn són altra vegada al punt de mira de l'opinió pública a conseqüència del rebrot de coronavirus. El que és la indústria de la carn a Alemanya, és a Espanya la indústria de fruita i verdura. Aquí els treballadors eventuais a les collites són mantinguts en condicions fatals. L'informador especial de l'ONU per pobresa extrema ja havia criticat durament abans de l'esclat de la pandèmia que "els més pobres a Espanya són abandonats a la seva sort".

En temps del corona les condicions de vida i de treball a l'agricultura tenen un efecte fatal, com es pot veure ara a l'Estat espanyol. Un rebrot havia estat constatat primer a Osca (Aragó) entre els jornalers, però també sota les lones de plàstic a Múrcia, on també són amuntegats en habitatges massius. Allà el virus troba condicions excel·lents per escampar-se.

Des d'Osca, jornalers –la majoria gent jove d'Àfrica que no presenta símptomes– han portat el virus a l'altra banda de la frontera catalana, a la propera província de Lleida. Perquè els joves temporers han d'anar de regió en regió per guanyar el seu migrat sou. Als pobles de la comarca del Segrià, durant la collita de la fruita es duplica la xifra de població, perquè milers de persones inunden la regió per treballar-hi.

El govern català es pren la situació molt seriosament i ja va decretar el confinament de la comarca del Segrià, fronterera amb Osca i fortament dominada pel cultiu de fruita i de

verdura. En són afectades més de 200.000 persones. Ningú pot sortir o entrar de la comarca, excepte per anar a treballar, perquè en pocs dies els contagis al Segrià han explotat.

Però a pesar d'aquestes mesures sembla que la situació a la regió no està dominada. Si el 19 de juny es registrava una mitjana de 5,4 infeccions per cada 100.000 habitants, el 3 de juliol ja eren gairebé 40. Això és vint vegades més que la mitjana catalana, que també corresponia a la regió a mig juny. La setmana passada gairebé la meitat de les 1.100 noves infeccions s'havia produït al Segrià.

La nova onada

Però no tan sols ha crescut notablement la xifra d'infeccions, sinó també la dels que han de ser hospitalitzats. Als hospitals de la comarca han ingressat altra vegada 57 persones pel coronavirus. En comparació amb la setmana anterior és un augment del 50%. D'elles, vuit han de ser ateses a les UCI. A la província de Lleida, hom es prepara per situacions pitjors i ha augmentat decididament els recursos sanitaris.

De fonts del govern català, se sap que els responsables estan estudiant l'ampliació de la quarantena més enllà de la comarca fronterera a Aragó, i que com a mesura preventiva es pensa en l'ús obligatori de mascaretes a tot Catalunya, per impedir, tant com es pugui, una segona onada del virus. Aquesta mesura segurament es decretarà avui o demà, segons es filtra des de Barcelona.

Però cal subratllar un fet, només que en una regió o país –a diferència de Catalunya i de Portugal– no es prenguin actualment noves mesures, no vol dir pas que estiguin lliures del virus. Així Madrid, amb 574 infeccions confirmades per 100.000 habitants les darreres setmanes, va davant de tot de la llista.

Això és més del doble que a tot Catalunya. Però el govern ultraconservador regional no fa res per no obstaculitzar

l'economia i el turisme. El govern central socialdemòcrata torna a mirar-s'ho sense intervenir-hi, cosa que pot tornar a tenir com a la primavera conseqüències fatals, quan el focus central d'infecció no va ser tancat. Qui ara vagi de vacances hauria d'informar-se abans bé sobre la situació real.

Galícia es considera actualment el segon focus principal d'infecció. Allà és especialment afectada la província de Lugo, en la qual dilluns va ser ordenat el confinament de 70.000 persones. Afectats fins ara són 14 pobles a la comarca de La Mariña a la costa de Galícia. No els és permès de sortir de la província de Lugo ni altres poden entrar-hi, i aquí s'hi afegeix la dubtosa observació "si no és necessari per finalitats de treball". També és absurd, però fàcil d'explicar, que tenint en compte un temps d'incubació de 14 dies les mesures estiguin limitades a cinc dies.

Eleccions regionals

L'explicació és que les eleccions regionals –que havien estat ajornades la tardor fins a aquesta primavera– s'han de fer diumenge vinent, juntament amb les del País Basc. I per no posar-les en perill, es procedeix de manera força estranya amb el rebrot d'infeccions a Lugo i es dicten mesures fins divendres, encara que la xifra oficial d'infeccions segueix creixent. Si diumenge eren 99, dilluns ja eren 119.

El govern regional a Santiago de Compostela no exclou certament fins ara una pròrroga del confinament més enllà del divendres, però veient el comportament amb el virus i amb la gent afectada a les regions, com Galícia o Madrid, on governa el dretà Partit Popular (PP), ningú es meravellaria, si després de les eleccions de diumenge s'anunciessin xifres d'infecció creixents.

A Madrid, per exemple a la gent gran –que no tingués una assegurança privada– no se'ls hi va prestar cap ajuda mèdica, i se'ls va deixar morir a les residències. En poques setmanes

va morir gairebé una cinquena part dels estadants de residències d'avis a Madrid, i ja ha estat confirmat oficialment.

El president del govern regional de Galícia, del PP, vol fer les eleccions, sigui com sigui, per defensar la seva majoria absoluta abans que els greus problemes econòmics es facin més visibles. Per això Alberto Núñez Feijoo les havia avançat per l'abril. Ara –encara que en un altre context– parla obertament d'un “terratrèmol econòmic”.

Hi arrisca molt i fins i tot ha rebutjat una coalició amb els neo-liberals de dretes Ciudadanos (Cs). En canvi al País Basc, l'ultraconservador PP es presenta sense possibilitats igual que Cs, que a Alemanya se'l titula de “liberal” encara que sigui un grup que es va separar del PP.

Dades falsejades

Per cert, pel que fa a dades falsejades, la realitat –que es coneix ja fa temps– surt a la llum del dia. *Telepolis* ha exposat sempre que les xifres d'infeccions i de morts a Espanya eren absurdes, ja que molta gent i molts morts no havien estat objecte de tests. I així s'arribava a l'absurda xifra de 28.388 morts pel corona i de 251.000 infectats fins ara.

Ara però, en un document intern que ha arribat a mans de l'agència EFE, el govern central admet que entre 27.359 i 32.843 persones van morir a més a més en residències d'avis. Però només es refereix a dades entre el 6 d'abril i el 20 de juny. El període especialment greu des de mig març fins a començaments d'abril ni tan sols es pren en consideració. Així se cita el Covid-19 com a causa de més de 9.000 morts (32,9%). A un 36% es van registrar símptomes però no es va fer cap test. I només en un 31% es parteix d'altres causes de defunció.

Es veu així que a prop de la realitat estava un informe fet

aquí mateix, quan vam fer una extrapolació de les dades de França. En aquest cas dèiem que les xifres oficials de morts que donava Madrid havien d'augmentar-se en un 60% per acostar-se a la realitat.

Així hom pot partir tranquil·lament de la base que a Espanya hi ha hagut uns 50.000 morts pel corona. I així el país estaria en tercer lloc darrere dels Estats Units i del Brasil, i no pas darrera d'Itàlia, de Mèxic i de França al setè lloc. I en la xifra de morts per cada milió d'habitants, fins i tot seria probablement "campionat mundial".

(Traducció de l'article de Ralf Streck a "Telepolis" a càrrec de Pere Grau i Rovira. L'enllaç amb l'original és: <https://www.heise-de/tp/features/In-Deutschland-die-Fleischindustrie-in-Spanien-die-Landwirtschaft/>)